

Η απάντηση του Μητροπολίτη Πειραιώς στα ψεύδη της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Δημοσιοποιήθηκε σε ήμερήσια έφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν (Καθημερινή 26/4/2026), φωτογραφική σειρά τῶν ἐσωτερικῶν χώρων τοῦ Τεκτονικοῦ Μεγάρου Ἀθηνῶν ἐπί τῶν ὁδῶν Ἀχαρνῶν καί Σουρμελῆ. Δέν ἀνεφέρθη ὅμως ὅτι μέ ἀπατεωνικό καί ψευδέστατο τρόπο μέ τήν 1311/27.8.1927 αἴτησί τους οἱ ἰδρυταί τοῦ Τεκτονικοῦ Ἰδρύματος Μιλτ. Πουρῆς, Σπ. Βελλῆς, Σπ. Νάγος, Ἀθ. Ἰωάννου, Χρ. Λαδᾶς, Ἀντ. Ἀνδρια-νόπουλος, Ν. Νῶε, Π. Χατζηπάνος, Δημ. Παπούλιας καί Γεώργ. Δ. Ράλλης, πρὸς τόν Ὑπουργόν τῆς Προνοίας καί Ἀντιλήψεως «ἀδ.·.» Μιχ. Κύρκον, μασόνον, «ἀδ.·.» ὅπως τόν ἀποκαλεῖ ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν Π. Χατ-ζηπάνος 33ος, ζήτησαν τήν ἐγκριση τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις «Τεκτονικοῦ Ἰδρύματος».

Ὁ «ἀδ.·. Μ. Κύρ-κος» ἐνέκρινε τήν αἴτηση, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Παῦλος Κουντουριώτης ὑπέγραψε τό Διάταγμα καί στίς 10/12/ 1927 εἶχε δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβε-ρνήσεως! Ὁ σκοπός τοῦ Τεκτονικοῦ Ἰ-δρύματος ἦταν «ἡ ἀνέγερσις καί διατήρησις Τεκτονικοῦ Μεγάρου ἐν Ἀθήναις πρὸς εὐόδωσι ἔργων

εύποιίας, ίδια δέ περιθάψεως ένδεῶν καί μορφώσεως άπόρων παί-δων»! Ό σκοπός αυτός λοιπόν άποτελεϊ τήν πρώτη κραυγαλέα άπάτη: Τό Τεκτονικό Μέγαρο, άνύπαρκτο κατά τήν έγκρισιν τοῦ Ίδρύματος, δέν έκτίσθη ποτέ ως κτίριο περι-θάψεως ένδεῶν, ως κέντρο φιλανθρωπίας, κτίστηκε έξ' άρχής κτίριο θρησκευτικό μέ σκοπό του νά ύπηρετῆ τήν λειτουργία τῆς μασονικῆς θρησκείας καί ὄχι νά περιθάλ-πει ένδεεῖς! Νά εἶναι δηλ. Νάός ὄχι φιλανθρωπική στέ-γη, ὅπως ὀρίζει τό ίδρυτικό Διάταγμα!

Αυτό άποκαλύπτει, ὁ έκ τῶν ίδρυτῶν τοῦ Τέκτ. Ίδρύ-ματος, Π. Χατζηπάνος, μασόνος 33ου βαθμοῦ, στό βι-βλίο του «Έλληνικός Έλευθεροτεκτονισμός 1740-1950» σελ. 173-174, ὅπου διαβάζουμε: «Έπιτροπή μηχανικῶν καί άρχιτεκτόνων, προεδρευομένη άπό τόν άδ. Γ. Γεωργαλάν, ένετάλη νά παρασκευάση τό καταλληλότερον σχέδιον Ναοῦ Μεγάλου επί τοῦ έλεύθερου χώρου, ως καί σχε-διάγραμμα τῆς έσωτερικῆς διαρρυθμίσεως καί διακοσμῆσεως καί άμα τῆ παραλαβῆ τοῦ άκινήτου νά άρχίσουν αἱ δέουσαι τεχνικαί ύπηρεσίαι... τοῦ Τεκτονικοῦ Ίδρύματος άναλαβόντος πλέον τήν ὄλην διαχείρισιν καί έκπροσώπησιν τοῦ Συμβολικοῦ Τεκτονισμοῦ»!

Δέν εἶναι λοιπόν φιλανθρωπικό, τό τονίζουμε, τό Τεκτονικό Μέγαρο, γιά τό ὅποιο ἔδωσε τήν έγκρισή του τό Έλληνικό Κράτος, αλλά Νάός παγανιστικός γιά νά στεγάζεται ἡ Σατανολατρεία στήν Ελλάδα, τήν κοιτίδα τῆς Χριστια-νικῆς Ὁρθοδοξίας! Άπάτη πού δέν τιμᾷ τό Έλληνικό Κράτος πού τήν ύφίσταται καί τούς «χρηστοθήεις» τῆς Μασονίας πού τήν διέπραξαν καί συνεχίζουν νά τήν διαπράττουν! Έπειδή ἡ παρουσίαση τῶν φωτογραφιῶν τοῦ Τεκτονικοῦ Μεγάλου συνοδεύτηκε καί μέ δηλώσεις γιά τό τί εἶναι ὁ Τεκτονισμός καί έμφαντικῶς τονίστηκε ὅτι δέν άποτελεϊ θρησκευτική ὄντότητα έπικαιροποιοῦμε παλαιότερα δημοσίευσή μας πού άποδεικνύει ὅτι ὁ Τεκτονισμός εἶναι μή γνωστή παγανιστική καί άποκρυφιστική λατρεία μέ κρύφια δόγματα.

Ή Μασονική Έγκυκλοπαίδεια Ν. Χ. Λάσκαρη πού κυκλοφορεῖ μέ τήν άδεια τῆς Μ. Στ., τῆς Ελλάδος καί τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου τοῦ 33ου βαθμοῦ, στό λήμμα: «Θρησκεία καί Τεκτονισμός» γράφει μεταξύ άλλων: «ἡ Τεκτονική θρησκεία δέν κάνει διακρίσεις. Δέχεται εἰς τούς φιλόξενους κόλπους της, άνδρας παντός δόγματος, οὔδέν δέ άπολύτως θρησκευτικόν δόγμα εύνοεί ἢ άποδοκιμάζει. Ό Τε-κτονισμός δέν εἶναι Ίουδαϊσμός ως ἠθέλησαν νά τόν παρουσιάσουν τινές, καίτοι δέν περικλείει έν έαυτῶ τίποτε τό δυνάμενον νά θίξη τόν Ίουδαϊσμόν. Δέν εἶναι οὔτε Χριστιανισμός, καίτοι δέν διδάσκει τίποτα τό δυνάμενον νά θίξη ἕναν Χριστιανόν. Ή θρησκεία τοῦ Τεκτονισμοῦ εἶναι ἡ γενική θρησκεία τῆς φύσεως καί τῆς πρωταρχικῆς άποκαλύψεως - τῆς κληροδοτηθείσης ἡμῖν ύπό άρχαίου τινός καί πατριαρχικοῦ ιερατείου - έν τῆ ὅποία ὄλοι οἱ άνθρωποι δύνανται νά συμφωνήσουν.

Διδάσκει τήν ἄσκησιν τῆς ἀρετῆς, ἀλλά δέν προσφέρει τρόπον ἀπολυτρώσεως ἐκ τῆς ἁμαρτίας. Ὑποδεικνύει εἰς τούς ὀπαδούς της τήν ἀτραπόν τῆς δικαιοσύνης, ἀλλά δέν ἰσχυρίζεται ὅτι ἀποτελεῖ «τήν ἀλήθειαν καί, τήν ζωήν». Ἀποτελεῖ ὅμως ἀναμφισβητήτως τήν πύλην διὰ τῆς ὁποίας εἰσάγονται οἱ πιστοί εἰς τόν Ναόν τῆς Θείας Ἀληθείας»!

Το κείμενο αὐτό εἶναι ἡ φωτογραφία - ἡ ἐγχρωμη φωτογραφία - τοῦ θεοῦ τῆς Μασονίας Μ.Α.Τ.Σ. (Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος) σέ ὅλα του τα ὀνόματα: Ἐωσφόρος Διάβολος, Σατανάς, Βεελζεβούλ, Βελιάλ, Μπαφομέτ, Δαίμονας κ.ά., ὅπως ἀναφέρεται στήν Παλαιά Διαθήκη.

Ὡς προεκήρυξεν ἀπό τῆς γενέσεώς της ἡ Μασονία πιστεύει στήν ὑπαρξιν μιᾶς δημιουργικῆς ἀρχῆς (Principe Createur) ὑπό τό ὄνομα: «Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος». Τό ἴδιο ὀρίζεται καί στό ἄρθρο 1 τοῦ Συντάγματος τῆς Μεγάλης Στοᾶς τῆς Ἑλλάδος τῆς 20/12/1949: «ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμός πιστεύει εἰς τήν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ, ὑπό τήν προσωνομίαν «Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος». Ποιός εἶναι λοιπόν αὐτός ὁ θεός καί ὑπάρχει ἴχνος σοβαρότητος καί ἐντιμότητος στόν ἰσχυρισμό τῆς Μασονίας ὅτι «δέν διδάσκει τίποτα τό δυνάμενον νά θίξει ἕνα χριστιανόν», ὅταν ἡ μασονική θρησκεία στό σύνολό της, ἀποτελεῖ διαστρέβλωση καί ἄρνηση ὅλης τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας;

Ποιός εἶναι ὁ Θεός τῆς μασονικῆς θρησκείας, ἀποκαλύπτουν οἱ μασόνοι συγγραφεῖς, Κωστής Μελισσαρόπουλος τοῦ 33ου βαθμοῦ, στό βιβλίον του «Ἑπτὰ Τεκτονικά Ὀμιλία εἰς 18ον», στό κεφάλαιο: «ἡ ἔννοια τοῦ Μ. Α. Σύμπ.» ὅπως μέ φρίκη παρουσιάζεται καί ὁ Δημ. Στεφ. Ἀναγνωστόπουλος στό βιβλίον του «Κυανοῦς Τεκτονισμός», στό κεφ. «Ἡ ἀπόκρυφος Χιραμική παράδοσις», ἀπολύτως σύμφωνοι καί οἱ δύο γιά τήν σχετική μασονική παράδοση!

Τά Λάντμαρκς εἶναι οἱ 25 Θεμελιώδεις Διατάξεις, νόμοι ἡ ἀρχαί, τῆς θρησκείας τοῦ Σατανᾶ, Μασονίας, πού ὅπως διά μακρῶν ἀναπτύσσεται στό «Τεκτονικόν Δελτίον» (ἐπίσημο ὄργανο τῆς Μεγάλης Στοᾶς τῆς Ἑλλάδος, τεῦχος ὑπ' ἀριθ. 74-75 Ἰουλ-Αύγ- Σεπτ.-Ὀκτωβ. 1967, σελ. 281-289), εἶναι τό δογματικό στήριγμα τῆς μασονικῆς θρησκείας καί γι' αὐτό «οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις δύναται νά τά θίξη ἢ τροποποίησιν... ὅ,τι ὑπῆρξαν πρό αἰώνων, θά ἀπομείνωσι διά παντός καί θά ἐξακολουθοῦν νά ἰσχύωσιν, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ νά ὑφίσταται καί ὁ Ἐλεύθερος Τεκτονισμός»!

Ἡ μοίρα λοιπόν τῆς Μασονίας εἶναι στενά δεμένη μέ τά 25 αὐτά δόγματα, ἀνάμεσα στά ὁποῖα καί το ὑπ' ἀριθμ. 3 πού ἀναφέρεται στήν μυστική παράδοση τοῦ Γ' Βαθμοῦ (Διδασκάλου) πού καθιερώνει ὡς θεό τῆς Μασονίας τόν Ἐωσφόρο ἢ Σατανᾶ ἢ Διάβολο! Μασονία χωρίς τά 25 αὐτά δόγματα δέν νοεῖται!

Τό ὑπ' ἀριθμ. 3 Landmark εἶναι, γιά τόν λόγο αὐτό, τό κλειδί γιά τήν πλήρη ἀποκάλυψη τοῦ μυστικοῦ τῆς Μασονίας, ὀρίζοντας τά ἐξῆς: «Ἡ παράδοσις τοῦ 3ου. Δέν ὑπάρχει Τεκτονικός Τύπος ἐν τῷ ὁποίῳ νά μή διδάσκονται τά κυριότερα σημεῖα τῆς παραδόσεως ταύτης. Ἄλλωστε, οἰοσδήποτε τύπος, ὁ ὁποῖος θά παρέλειπεν ἢ θά ἐτροποποιεῖ τήν παράδοσιν ταύτην, θά ἔπαυε νά λέγεται Ἐλευθεροτεκτονικός»! Ἡ λατρεία λοιπόν τοῦ Ἐωσφόρου, ὡς Θεοῦ τῆς Μασονίας, πού ἀποκαλύπτεται στήν μυστική παράδοση τοῦ 3ου βαθμοῦ (τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διδασκάλου) ἐπιβεβαιώνεται στό ὑπ' ἀριθμ. 3 Landmark, τό ὁποῖο εἶναι ἀπαραβίαστο!

Ἡ Μασονία «βάφτισε» τόν Θεό: Μέγα Ἀρχιτέκτονα τοῦ σύμπαντος (M.A.T.Σ.)! Καί τό ἐρώτημα εἶναι: ἔχει τό δικαίωμα ὁ ἄνθρωπος νά δίδει ἄλλο ὄνομα στόν Θεό, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἔχει ἀποκαλύψει τό ἀληθινό του ὄνομα; Ὁ ἱ. Χριστός εἶπε προσευχόμενος πρός τόν Πατέρα Του: «Ἐφάνέρωσά σου τό ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδοκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου». Τό ὄνομα αὐτό ἀποτελεῖ τό δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος: Τό ὄνομα τοῦ ΠΑΤΡΟΣ καί τοῦ ΥἱΟΥ καί τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Αὐτό εἶναι ἡ βάση τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς διδασκαλίας, ἐναντίον τῆς ὁποίας βάλλουν ὅλα τά δαιμόνια, ἀτομικά καί συλλογικά, πού ἀρνοῦνται τήν θεότητα τοῦ ἱ. Χριστοῦ, καί πρώτη βέβαια ἡ Μασονία, πού τόν θεωρεῖ Μύστη καί ὄχι «Θεόν ἀληθινόν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ»!

Μέ ποιό δικαίωμα λοιπόν ἡ Μασονία, πού ἰδρύθηκε καί δρᾷ μέσα στό Χριστιανικό κόσμο, ἀγνόησε τό ἀληθινό ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί ἐπέβαλλε τήν νεφελοκοκκυγία τοῦ «M.A.T.Σ.»; Ποιά ἄλλη ἐρμηνεῖα μπορεῖ νά ἔχει τό θρασύ αὐτό τόλμημα, παρά τό μῖσος τῆς Μασονίας κατά τοῦ ἱ. Χριστοῦ καί γενικά κατά τῆς Ἁγίας Τριάδος, τῆς ὁποίας τήν ὑπαρξή θέλησε τόσο ὡμά νά ἀγνοήση;

Ἀλλά δέν ἦταν μονάχα αὐτό. Μέ τήν εἰσαγωγή τοῦ ὀνόματος τῆς φαντασιοπληξίας τοῦ «M.A.T.Σ.», οἱ μασόνοι τῶν Στοῶν μπλέχτηκαν στά ἥξεις ἀφήξεις τῆς ἀμπελοφιλοσοφίας τῆς Μασονίας, τῆς Θεοσοφίας, τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, τοῦ Πνευματισμοῦ, τῆς Μαγείας, χάνοντας τόν ἴδιο τόν ἑαυτό τους μέσα σ' αὐτά!

Ἀναφέρομε τά κάτωθι ντοκουμέντα:

α) «ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑ» τοῦ ALBERT PIKE. ὁ Αλβέρτος Πάικ (1809-1891) Boston Massachusetts, U.S.A., μασόνος, ἔγραψε τό βιβλίο «Ἠθική καί Δόγμα» (MORALS

AND DOGMA) τό όποίο θεωρεΐται βαθυστόχαστο άπό την μασονία, ένώ στην πραγματικότητα εΐναι ένα άλλοπρόσαλλο, δόλιο, σατανιστικό κείμενο, πού άρνεΐται την Χριστια-νική άλήθεια, αλλά τό λέει μέ τρόπο (σταυρολεξικό για ένόητους λό-γους! Μεταφράστηκε στά Έλληνι-κά άπό τόν «Ίω. Α. Μαργαρίτη 32ο τ. Σεβ.. τής Σ.. Στ. ΠΡΟΜΗ-ΘΕΥΣ έν ΑΝ. Άθηνών, έγκριθέν ύπό τής Μεγ. Στ. τής Έλλάδος διά τοϋ ύπ' άριθ. 63/51 Πίνακος Αϋτΐης». Λόγω τής μεγάλης σημασίας τοϋ έργου του για τόν Μασονισμό και τοϋ αξιώματός τοϋ (Ύπατος Ταξιάρχης, τής Μασονίας) ό Άλβέρτος Πάϊκ όταν ζοϋσε άποκλήθηκε «Πάπας τοϋ Διαβόλου»! Έπίσης στό έργο τοϋ Bataille: «Le Diable du xix siicle = Ό διάβολος τοϋ 19ου αΐώνα», ό Α. Πάϊκ σέ φανταστική εικόνα παρουσιάζεται τέτοιος! (Έγκυκλοπαίδεια Έλευθέρας Τεκτο-νικής Ν.Χ. Λάσκαρη σελ. 292), Τί λέει λοιπόν τό έγκεκριμένο άπό τή Μασονία αϋτό βιβλίο; Παραθέτομε ένα χαρακτηριστικό δείγμα:

«Χλευάζομεν τούς Μάντεις. Ό χλευασμός εΐναι πολύ εύκολον πράγμα, όσον δύσκολον εΐναι, ν' άντιλαμβανόμεθα κάτι καλώς. Άλλ' ήτο δυνατόν ποτέ, ν' άφήση ό Θεός τόν κόσμον έν τῷ σκότει επί δύο είκοσάδας αΐώνων, διά νά φωτίση μόνον μίαν μικράν γωνίαν τής Παλαιστίνης και έναν άμαθή και άγνώμονα λαόν; Διατί νά συκοφαντῶμεν τόν Θεόν και τά Ίερά αϋτοϋ; Διατί νά νομίζωμεν ότι προϋπήρξαν μόνον πανούργοι ίερείς; Δέν ήτο άραγε δυνατόν, νά ύπάρξουν είλικρι-νεΐς και τίμιοι άνθρωποι, μεταξύ τών ίεροφαντῶν τής Δήμητρος και τής Άρτέμιδος, τοϋ Διονύσου και τοϋ Απόλλωνος, τοϋ Έρμοϋ και τοϋ Μίθρα; Ή θέλετε νά δεχθῶ μέν ότι όλοι αϋτοί άπατῶντο επί σειράν αΐώνων; Ή άπάτη όμως, δέν εΐναι τι τό μή άποκαλυπτόμενον, οϋδέ άθάνατος.

Κατά τούς Καβαλιστάς, τό άληθές όνομα τοϋ Σατανᾶ εΐναι Yahaveh προφερόμενον άντιστρόφως, διότι έθεωρεΐτο ως ή άρνησις τοϋ Θεοϋ και οϋχί ως Μαύρη θεότης. Διά τούς Μύστας δέν άπετέλεσε ποτέ προσωπικότητα, αλλά δύναμιν δημιουργηθειΐσαν διά τό Καλόν, άλλ' ήτις δύναται νά χρησιμοποιηθῆ διά τό Κακόν. Εΐναι τό όργανον τής Έλευθερίας ή τής Έλευθέρας βουλήσεως. Άντιπροσωπεύει μίαν προεξέχουσαν φυσικήν δύναμιν, ήτις εις τήν Μυθολογίαν έσυμβολίσθη ως ό Κερασφόρος Θεός Πάν! Έκεΐθεν δέ προήλθεν ή θεότης μέ κεφαλήν Τράγου, άδελφή θεότης τοϋ προΐστορικοϋ Όφεως και τοϋ Φωσφόρου, τοϋ κομίσαντος τό Φῶς, τόν όποΐον οΐ Ποιηταί μετέβαλον εις τόν μυθικόν Έωσφόρον (Lucifer)»!

»Ό Τεκτονισμός, όπως και αί θρησκεΐαι, τά Μυστήρια, ό Έρμητισμός και ή Άλχημεία, άποκρύπτει και δέν άποκαλύπτει τά μυστικά του, έκτός μόνον εις τούς Εΐδήμονας, τούς Σοφούς και Έκλεκτούς του»!

Ό γνωστός Διευθυντής, επί πολλά έτη τοϋ Θεοσοφικοϋ Περιοδικοϋ «ΙΛΙΣΟΣ» Κωστής Μελισσαρόπουλος, Θεοσοφιστής και μασόνος 33ο έξέδωσε τό 1974 τό βιβλίο του: «Ε-ΠΤΑ ΤΕΚΤΟΝΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ εις 18ον» άνάμεσα στίς όποΐες και ή

ὀμιλία γιά τόν ΜΑΤΣ, μέ τόν ἐν ἐπικεφαλίδι τίτλο: «ἡ ἔννοια τοῦ Μ.Α.Τ.Σ.», τήν ὁποία λόγω τῆς μεγάλης σημασίας της γιά τήν ἀποκάλυψη τῆς μασονικῆς συνωμο-σίας σέ βάρος τῆς Ὁρθόδοξης χρι-στιανικῆς διδασκαλίας ἀναφέρεται γιά νά ἀντιληφθοῦμε πού βρίσκεται ἡ ρίζα καί ἡ πηγὴ τοῦ σατανισμοῦ καί τῆς σαταναλατρείας πού πλήττει τόν σημερινό κόσμο καί τή Χώρα μας.

«Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ Μ.Α.Τ.Σ.

Ποιά εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος;

Ὁ Τεκτονισμός ἀναφέρει εἰς ὅλους τούς βαθμούς καί ἐπικαλεῖται κατά τό ἄνοιγμα καί τό κλείσιμον τῶν ἐργασιῶν του τό ὄνομα τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Ἀλλά δέν δίδει εἰς οὐδένα βαθμόν τήν ἀνάλυσιν τῆς ἔννοιάς του. Καί πολύ ὀρθῶς. Διότι ἐάν ἐδίδετο ἕνας ὀρισμός διά τόν Μέγαν Ἀρχιτέκτονα τοῦ Σύμπαντος, ὁ ὀρισμός αὐτός δέν θά ἦτο ἐπιτυχής. Τό ἀπροσδιόριστον δέν εἶναι δυνατόν νά προσδιορισθῆ. Τό ἀνέκφραστον δέν εἶναι δυνατόν νά ἐκφρασθῆ. Τό ἀπροσμέτρητον δέν εἶναι δυνατόν νά προσμετρηθῆ.

»Ἀλλά καί ἄλλος εἶναι ὁ λόγος διά τόν ὁποῖον δέν εἶναι δυνατόν νά δοθῆ ἀπό τόν Τεκτονισμόν ἡ ἔννοια τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰασδήποτε ἔννοιās θα ἀπηυθύνετο πρός τήν διανοητικὴν ἀντίληψιν τῶν ἀκροατῶν. Ἀλλά ὁ Τεκτονισμός – καί γενικώτερον τά Μυστήρια – δέν ἀπευθύνεται εἰς τήν διάνοιαν, ἀλλά εἰς τήν καρδίαν. Ὅχι εἰς τήν σκέψιν, ἀλλά εἰς τό ψυχικόν Εἶναι τοῦ ἀνθρώπου. Συνεπῶς δέν ἀνήκει εἰς τήν φύσιν τοῦ Τεκτονισμοῦ νά ἀναπτύσῃ ἔννοιās, ἀλλά νά τās ὑποβάλῃ εἰς τήν ἀντίληψιν τῶν Μυστῶν του, διά τῶν τελετουργιῶν τῶν Μυήσεων, διά τῶν συμβόλων καί ἀλληγοριῶν.

»Τήν μέθοδον ταύτην εἶμαι καί ἐγώ ὑποχρεωμένος νά ἀκολουθῆ-σω. Δέν πρόκειται, λοιπόν, νά ἀναπτύξω τήν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος, ἀλλά νά ἐπιστήσω τήν προσοχήν εἰς τά σημεῖα τῶν Τυπικῶν του, τά ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τήν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Καί ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

»Ἡ ἀληθῆς ἔννοια τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος εἶναι ὅπως τό περίφημον «Μυστικόν τοῦ Τεκτονισμοῦ». Ἐνδέχεται μερικοί ἀπό τούς νεωτέρους νά μή ἔχουν ἐπιστήσει τήν προσοχήν των εἰς τό σημεῖον τοῦτο. Ἀλλά κατά τά παλαιότερα Τυπικά, εἰς τόν βαθμόν τοῦ Διδασκάλου, «ἀπεκαλύπτετο» τό Μυστικόν τοῦ Τεκτονισμοῦ. Ἡ σχετικὴ περικοπὴ τοῦ Τυπικοῦ εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

»Οὐδεὶς Τεκτονικός βαθμός διδάσκει ἢ ἀποκαλύπτει τήν Ἀλήθειαν. Ἐκαστος Τέκτων σχίζει μόνος του τό παραπέτασμα ὑπὸ τό ὁποῖον κρύπτεται αὕτη. Τό μυστικόν τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ εἶναι, ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεώς του,

ἀπαραβίαστον. Διότι ὁ Τέκτων ὅστις τό γνωρίζει δέν εἶναι δυνατόν ἢ να τό διέγνωσε μόνος του. Τό ἀνεκάλυψε φοιτῶν εἰς Στοάς σοφῶν Τεκτόνων, παρατηρῶν, παραβάλλων, κρίνων. Καί ὅταν κατορθώσῃ τις νά τό διάγνωσῃ, θά τό τηρήσῃ βεβαίως δι' ἑαυτόν καί δέν θα τό καταστήσῃ γνωστόν οὔτε εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν Ἀδελφῶν πρός τόν ὁποῖον τρέφει τήν μεγαλυτέραν ἐμπιστοσύνην. Διότι ἀφοῦ οὔτος δέν ἦτο ικανός νά τό ἐννοήσῃ μόνος του, θα εἶναι ἐπίσης ἀνίκανος νά επωφεληθῇ αὐτοῦ, ἐάν τό μάθῃ παρ' ἄλλου».

»Αὐτά ἔγγραφον τά παλαιότερα τυπικά τοῦ Γ' βαθμοῦ. Καί ὀρθῶς ἔγραφον. Διότι ἡ Ἀλήθεια εἰς τά Μυστήρια δέν ἀποκαλύπτεται εἰς τούς Μύστας, ἀλλά προσφέρεται εἰς τήν ἀνακάλυψίν των. Καί ἀνήκει εἰς τούς ἐπιμελεῖς καί μελετηρούς Μύστας νά τήν ἀνακαλύψουν, σχίζαντες τό παραπέτασμα, ἀφοῦ φοιτήσουν εἰς Στοάς Σοφῶν Τεκτόνων, παρατηροῦντες, παραβάλλοντες, κρίνοντες.

»Συμβαίνει ὁ καθένας – καί πρίν μνηθῆ εἰς τόν Τεκτονισμόν, ἀλλά καί ἀφοῦ μνηθῆ – νά ἔχῃ σχηματίσει μερικές ἀντιλήψεις, μερικές πεποιθήσεις, σχετικῶς μέ τήν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Ἐνδέχεται νά εἶναι στεναί, ἐνδέχεται νά εἶναι εὐρεῖαι. Ἐνδέχεται νά προέρχονται ἀπό ἀνεξέταστον παραδοχήν ξένων ἀντιλήψεων, ἐνδέχεται νά εἶναι προϊόν ἰδίας μελέτης καί ἐπεξεργασίας. Ἀλλά ἡ ἔρευνα δέν μπορεῖ ποτέ νά σταματήσῃ. Καί ἡ εἴσοδος εἰς τό Τεκτονικόν Τάγμα ἀποτελεῖ μίαν νέαν εὐκαιρίαν, μίαν νέαν ἀφετηρίαν ἐρεύνης, ὅπως καί ἡ αὔξησις φωτός εἰς ἕκαστον βαθμόν.

»Εἰς τόν 4ον βαθμόν τοῦ Μυστικοῦ Διδασκάλου ἀκούομεν ὅτι «τό λυκαυγές τῆς πρωίας ἀποδιώκει τά σκότη καί τό φῶς τῆς ἡμέρας ἀρχίζει νά ἀναφαίνεται». Καί ὁ Μυστικός Διδάσκαλος ὀρκίζεται: «Θά συντελέσω ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μου ἵνα ἐξαλείψω τά σοφί-σματα, ἅτινα ἐμποδίζουν τήν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῆς διανοίας». Συνεπῶς δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχῃ μεταξύ τῶν Μυστῶν τοῦ Φιλοσοφικοῦ Τεκτονισμοῦ ἀντίρρησις διά τήν συνεχῆ ἔρευναν τῆς ἐννοίας τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Διότι ἡ ἔννοια αὕτη συνεχῶς δύναται νά τελειοποιεῖται καί νά διευρύνεται ἀπό τό προσδιορισμένον εἰς τό ἀπροσμέτρητον, ἀπό τό συγκεκριμένον εἰς τό ἀνέκφραστον, ἀπό τό προσωπικόν εἰς τό ἀπρόσωπον. Ἄλλωστε εἰς τόν βαθμόν τοῦ Μυστικοῦ Διδασκάλου διδασκόμεθα «τήν αἰωνίαν πάλην τῆς προόδου κατά τῆς ἀμαθείας, τόν διαρκή ἀγῶνα τοῦ φωτός κατά τοῦ σκοτούς, τόν ἀδιάλειπτον πόλεμον τῆς ἀληθείας κατά τῆς πλάνης».

»Ἐπομένως, πρέπει νά εἴμεθα σύμφωνοι ὅτι διαρκῶς πρέπει νά παλαιώμεν κατά τῆς ἀμαθείας, κατά τοῦ σκοτούς, κατά τῆς πλάνης, ἀναζητοῦντες τήν πρόοδον, τό φῶς, τήν ἀλήθειαν, ἐπομένως καί τήν πληρεστέραν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Ἐνα τοιοῦτον ἀγῶνα πρέπει διαρκῶς νά διεξάγομεν κατά τῶν σκοτεινῶν τάσεων τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἐάν πράγματι θέλωμεν νά

ἀτενίσωμεν τό φῶς καί τήν ἀλήθειαν.

»Ἡ ἔρευνα, συνεπῶς, πρέπει νά εἶναι συνεχής. Ἵς ἐρευνήσωμεν εἰς τά τυπικά μας διά τήν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος. Ἴσως ἀνεύρωμεν σημαντικές νύξεις, διά νά σχίσωμεν τό παραπέτασμα καί νά προσπελάσῃμεν πρός τήν ἀνακάλυψιν τῆς προ-σφερόμενης εἰς τήν ἀνακάλυψιν μας ἀποκαλύψεως.

»Ὁ Συμβολικός Τεκτονισμός τηρεῖ σκόπιμον ἀοριστίαν σχετικῶς μέ τήν ἔννοιαν καί τήν φύσιν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος.

»Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, ἀπό τοῦ Α΄ βαθμοῦ, διακηρύσσει ὅτι ἀφήνει εἰς ἕκαστον τήν ἐλευθερίαν τῶν δοξασιῶν του καί οὐδέν θέτει ὄριον ἐν τῇ ἀναζητήσει τῆς Ἀληθείας. Ἀναγνωρίζει ὅμως καί διακηρύττει τήν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ, τόν ὅποιον δέν καθορίζει, ἀλλ' ὀνομάζει «Μέγαν Ἀρχιτέκτονα τοῦ Σύμπαντος», συνοψίζουσαν τά πρός Αὐτόν καθήκοντα εἰς τό «Σέβας».

»Ἐάν ἐπιστήσωμεν τήν προσοχήν μας εἰς τήν ἔννοιαν τῆς λέξεως «Ἀρχιτέκτων», ἴσως παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ ἀρχιτέκτονες δέν δημιουργοῦν ἐκ τοῦ μή ὄντος, ἀλλά χρησιμοποιοῦν ὑπάρχοντα ὑλικά, διευθετοῦντες αὐτά συμφώνως πρός σχέδιον τό ὅποιον ἔχουν καταρτίσει.

»Κάποια ἀπόπειρα προσδιορισμοῦ τῆς ἐννοίας τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος γίνεται εἰς τό τέλος τῆς τελετῆς τῆς Μυήσεως, κατά τήν ἀπονομήν εὐχαριστιῶν, ὅπου ὁ Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος ὀνομάζεται «γόνιμος καί αἰωνία πηγή φωτός».

»Εἰς τόν Β΄ βαθμόν τό Τυπικόν ἀναγράφει: «ὁ Φωτοβόλος Ἀστήρ εἶναι ἡ εἰκὼν ἣτις ὑπενθυμίζει εἰς ἡμᾶς τό μυστηριώδες αἴτιον τοσοῦτων θαυμασιῶν κόσμων». Καί προστίθεται ὅτι «ὁ Φωτοβόλος Ἀστήρ εἶναι τό σύμβολον τῆς ἀνεξαρτήτου διανοίας, ἣτις εἶναι ἀπηλλαγμένη προλήψεων καί δεισιδαιμονιῶν».

»Εἰς τόν Γ΄ βαθμόν τό Τυπικόν ὁμιλεῖ περί ὑπάρξεως «δύο μεγάλων καί εἰς ἄκρον ἀντιθέτων ἀρχῶν, αἵτινες ἰθύνουν τόν κόσμον: Τό καλόν καί τό κακόν, τό φῶς καί τό σκότος».

»Καί λέγει ὅτι ὁ Σολομών «ἀνήγειρε Ναόν εἰς δόξαν τοῦ Ἰεχωβά» καί ὅτι ἡ Βασίλισσα τῆς Σαβά ὠδηγήθη «εἰς τόν μεγαλοπρεπή Ναόν τοῦ Πατρός τῆς Φύσεως». Ὄνομάζεται, λοιπόν, εὐστοχώτατα ὁ Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος «Πατήρ τῆς φύσεως».

»Οὐδεὶς ἄλλος ὑπαινιγμός γίνεται εἰς τόν Συμβολικόν Τεκτονισμόν σχετικῶς μέ τήν ἔννοιαν καί τήν φύσιν τοῦ «Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος», εἰς δόξαν

τοῦ ὁποίου διεξάγο-νται ὄλαι μας αἱ ἐργασίαι. Ἐν τούτοις, πλήν τῶν ἐπισήμων Τυπικῶν, ὑπάρχει καί «ἡ πλήρης παράδοσις τοῦ Γ΄ βαθμοῦ», ἡ ὁποία ἀναφέρει πολλά καί περιέργα. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νά τά ὑπενθυμίσω εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τά γνωρίζουν καί νά τά ἐκθέσω εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τυχόν τά ἀγνοοῦν. Καί θά προ-σπαθῆσω νά δώσω τήν ἐρμηνείαν των.

»Ἀναφέρει, λοιπόν, ἡ πλήρης παράδοσις τοῦ Γ΄ βαθμοῦ ὅτι ὁ ἄγγελος τοῦ φωτός Ἐβλῖς, τό Πνεῦμα τοῦ Πυρός, ἠράσθη τῆς Εὔας, ἥτις ἐνέδωσεν εἰς τόν ἔρωτά του καί οὕτω ἐγεννήθη ὁ Κάϊν, ἀπείρων ὑπέρτερος τοῦ Ἄβελ. Ὅτι ὁ Θεός Ἄδωνάϊ, φθονῶν τόν Κάϊν διά τό πνεῦμα ὅπερ μετέδωσεν εἰς αὐτόν ὁ ἄγγελος τοῦ φωτός Ἐβλῖς, ἐξώρισε τόν Ἀδάμ καί τήν Εὔαν ἐκ τῆς Ἐδέμ. Ὅτι ὁ ζηλότυπος οὗτος θεός εἶχε ζυμώσει ἰλύν διά νά πλάσῃ τόν Ἀδάμ καί τῷ εἶχε δώσει ψυχὴν δουλικήν. Ἐφοβεῖτο δέ τήν ἐλευθέραν καί ἀνεξάρτητον ψυχὴν τοῦ Κάϊν. Ὅτι ὁ Κάϊν, ἐξωργισθεὶς ἐκ τῆς ἀδικίας τοῦ Ἄδωνάϊ, ἐθανάτωσε τόν Ἄβελ, ὁ δέ Ἄδωνάϊ, ὁ θεός ὅστις ἔμελλε νά πνίξῃ τόσας χιλιάδας ἀνθρώπων εἰς τά ὕδατα τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐχαρακτήρισε τόν φόνον τοῦ Ἄβελ ὡς ἔγκλημα ἀσυγχώρητον. Ὅτι ὁ ἀμνησικάκος ἀπόγονος τοῦ Κάϊν Χιράμ, υἱός τῶν Πνευμάτων τοῦ Πυρός, καταβάλλει ὅλην του τήν μεγαλοφυΐαν καί ἐνεργητικότητα πρὸς οἰκοδόμησιν τοῦ Ναοῦ, τόν ὅποιον ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ Σολομώντος ἀνεγείρει εἰς τόν ἀμείλικτον θεόν Ἄδωνάϊ, τοῦ ὁποίου τό μῖσος καταδιώκει ἀπό αἰώνων τό γένος τοῦ Κάϊν. Ὅτι μετὰ τήν καταστροφὴν τῆς χάλκινης θαλάσσης, ὁ Χιράμ ἄγεται ὑπὸ τοῦ προγόνου του Τουβαλκάϊν, ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, εἰς τό κέντρον τῆς γῆς, ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ κόσμου, εἰς τό Βασίλειον τοῦ Ἐβλῖς καί τοῦ Κάϊν, ἐκεῖ ὅπου παύει ἡ τυραννία τοῦ φθονεροῦ Ἄδωνάϊ καί γεύονται τῶν καρπῶν τοῦ δέντρου τῆς Ἐπιστήμης. Ὁ Χιράμ εἰσάγεται εἰς τό ἄδυτον τοῦ πυρός καί ὁ Τουβαλκάϊν τοῦ ἐξηγεῖ τὰς ἀδυναμίας καί τὰ ταπεινά πάθη τοῦ θεοῦ Ἄδωνάϊ, τοῦ μισοῦντος τό πλάσμα του καί καταδικάσαντος αὐτό νά ἀποθνήσκῃ, ὅπως ἐκδικηθῇ διά τὰ εὐεργετήματα, τὰ ὅποια τά πνεύματα τοῦ Πυρός τῷ ἐπεδαψίλευσαν. Τέλος, ὁ Τουβαλκάϊν προφητεύει τήν ἐπικράτησιν τῶν ἀπογόνων τοῦ Χιράμ, οἵτινες θά καθιερώσουν καθ' ὅλην τήν γῆν τήν λατρείαν τοῦ Πυρός, καταρρίπτοντες τήν τυραννίαν τοῦ Ἄδωνάϊ.

»Ὅσοι διά πρώτην φοράν ἀκούουν ὅλα αὐτά, θά μέ δικαιώσουν διότι μεταχειρίσθην τήν λέξιν «περίεργα».

»Ποία εἶναι ἡ ἐρμηνεία αὐτῶν ὄλων, τά ὅποια θά ἀνεστάτωναν κάθε ἀγαθόν θρησκοῦλητον, ἂν τά ἤκουε;

»Κατά τήν ταπεινὴν μου γνώμην εἶναι πρῶτον ἡ προσπάθεια νά ἀπαλλαγοῦν οἱ Ἐλεύθεροι Τέκτονες ἀπὸ κάθε φανατισμόν καί θρησκοληψίαν. Εἶναι ἡ προσπάθεια νά καταστοῦν πραγματικά ἐλεύθεροι εἰς τήν σκέψιν καί ἀνεξάρτητοι ἀπὸ κάθε γνώμην πού εἶχον σχηματίσει ἀνεξετάστως, ἀπὸ κάθε προκατάληψιν, ἀπὸ κάθε

μισσαλοδοξίαν. Νά μάθουν νά ἀκούουν ἀτάραχοι καί τά τελείως ἀντίθετα ἀπό ἐκεῖνα τά ὁποῖα ἕως τώρα ἐγνώριζον.

»Δεύτερον, εἶναι ἡ προσπάθεια νά ἀναθεωρήσουν ὅσας ιδέας εἶχον σχηματίσει ἀπό παιδικῆς ἡλικίας, σχετικῶς μέ τήν ὑπερτάτην δύναμιν ἣτις διευθύνει τόν κόσμον, ιδέας τὰς ὁποίας ἐσχημάτισαν ἀπό τήν ἀνερμήνευτον ἀνάγνωσιν ἑνός κατ' ἐξοχήν συμβολικοῦ καί κρυπτογραφικοῦ κειμένου, ὅπως εἶναι ἡ Γένεσις.

»Τρίτον, εἶναι ἡ προσπάθεια νά ἐξαρθῇ ἡ Ἐλευθερία τῆς σκέψεως καί συνειδήσεως, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητον νά διακρίνη κάθε Ἐλεύθερον Τέκτονα, καί μάλιστα εἰς τόν βαθμόν τοῦ Διδασκάλου. Εἶναι ἐπίσης ἡ ὑπογράμμισις τῆς ὑπεροχῆς τοῦ πνεύματος ἀπέναντι τῆς ὕλης, τῆς ἀνεξικακίας ἀπέναντι τῆς ἐκδικήσεως, τῆς μεγαλοφροσύνης ἀπέναντι τοῦ φθόνου», τοῦ δικαίου ἀπέναντι τῆς ἀδικίας, τῆς ἐλευθερίας ἀπέναντι τῆς τυραννίας, τῆς ἐλευθέρας καί ἀνεπηρεάστου ἐρεῦνης ἀπέναντι τῆς προκαταλήψεως καί τῆς δεισιδαιμονίας. Τοιαῦτα εἶναι αἱ ἐρμηνεῖαι τὰς ὁποίας δίδει εἰς τά Τεκτονικά κείμενα ἡ ταπεινή μου κατανόησις.

»Αὐτά σχετικῶς μέ τήν θέσιν τήν ὁποίαν λαμβάνει ὁ Συμβολικός Τεκτονισμός ὡς πρὸς τήν ἔννοιαν τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος» Καί κλείεται οὕτω τὸ κεφάλαιον τοῦ Κ.Μ. Μελισσαρόπουλου γιὰ τό ποιός εἶναι ὁ Μ.Α.Τ.Σ.

Στίς παραπάνω ὀφθαλμοφανεῖς σατανοεμπεισμένες πλάνες τῆς Μασονίας καί κακοδοξίες παρατηροῦμε τὰ ἐξῆς:

1) Πόση σοβαρότητα ἔχει ἡ Μασονία καί πόσο σοβαροί εἶναι οἱ μεγαλόσχημοι τῆς πολιτικῆς, τῶν γραμμάτων καί τοῦ πλούτου, πού γίνονται καί παραμένουν μέλη της, εἶναι τό γεγονός ὅτι, πιστεύουν, προσεύχονται καί περιμένουν βοήθεια καί ἀγιασμό, ἀπό ἕναν θεό, ἀνθρωποποίητο.

2) Εἶναι τραγική ἡ ἄποψη ὅτι ἡ Μασονία δίδει στά μέλη της, εἰκόνες παραστάσεις καί σύμβολα καί ἀφήνει σ' αὐτά νά τὰ ἐρμηνεύσουν καί κατανοήσουν, ἀνάλογα μέ τήν «διανοητικὴν ἀντίληψιν» τοῦ καθενός! Τό θέμα εἶναι ἀμείλικτο: Ἄν ἡ Μασονία ξέρει τί πιστεύει γιατί τό κρατάει μυστικό, ἂν ἡ ἴδια ἀγνοεῖ τί πιστεύει, πὼς περιμένει νά τό βροῦν τὰ μέλη της; Ἀλλά ἡ ἀλήθεια εἶναι ἄλλη: Ἡ Μασονία ξέρει πολὺ καλά τό ἀφεντικό στό ὁποῖο δουλεύει, ἀλλά δέν τολμᾷ νά τό πεῖ καθαρά, γιατί φοβᾶται τίς ἀντιδράσεις! Τό λέει λοιπόν στά μέλη της μέσα σέ σύμβολα τέτοιας ὕψους, ὥστε νά ὀδηγοῦνται ἀναγκαστικά στό μονόδρομο τοῦ Σατανᾶ.

Αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια, τό μεγάλο μυστικό τῆς Μασονίας! Μιά παγίδα καθαρὰ σατανική: Παγιδεύει χωρὶς νά ἐκτίθεται! Τήν εὐθύνη τῆς παγίδευσης τήν φορτώνεται τό ἴδιο τό θῦμα, πού νομίζει, αὐταπατώμενο, ὅτι μόνο του ἀνεκάλυψε τήν «ἀλήθεια», ἀφοῦ ὁ δρόμος τῆς Μασονίας εἶναι φτιαγ-μένος γιὰ κεῖ! Αὐτό

σημαίνει ή φράση του κειμένου»: «Διότι ή Άλήθεια εις τά Μυστήρια δέν άποκαλύπτεται εις τούς Μύστας, αλλά προσφέ-ρεται εις τήν ανακάλυψίν των»!

3) Διαβάζομε στό κείμενο: «Έπομένως, πρέπει νά είμεθα σύμφω-νοι ότι διαρκώς πρέπει νά παλαίωμεν κατά τής άμαθείας, κατά του σκότους, κατά τής πλάνης, άναζητοϋντες τήν πρόοδον, τό φώς, τήν άλήθειαν, έπομένως και τήν πληρεστέραν έννοιαν του Μεγάλου Άρ-χιτέκτονος του Σύμπαντος»! Ρωτάμε τήν Μασονία: Πώς αυτά μποροϋν νά ταιριάξουν μέ τήν άπάντηση του Χριστου στους μαθητές του: «Έγώ ειμί ή όδός και ή άλήθεια και ή ζωή, ουδεις έρχεται προς τον πατέρα ειμή δι' έμοϋ»; (ΐω. 14, 5-6).

Μπορεϊ ένας πιστός Χριστιανός νά άμφιβάλλει για τήν άλήθεια του Ί. Χριστου και νά παραμένει Χριστιανός; Η λογική του κειμένου ταιριάζει σ' όλες τις θρησκείες που έχουν ανθρωποποίητους θεούς. Αλλά σ' ένα Θεό άληθινό, μέ χίλιες άποδείξεις άληθινό, όπως ο Θεός τής Αγίας Τριάδος, στον όποιο πιστεύει ο Όρθόδοξος Χριστιανός, τί νόημα έχουν τά λόγια του κειμένου;

Θά βάλομε λοιπόν στην ίδια γραμμή τον Ί.Χριστό, μέ τον Άλλάχ, τον Βούδα, τον Δία, τον Βισνού, τον Κρίσνα, τον ΜΑΤΣ, χωρίς αυτό νά σημαίνει άρνηση τής Αγίας Τριάδος; Μπορεϊς νά πιστεύεις στό Χριστό «ως Θεό άληθινό έκ Θεου άληθινου, γεννηθέντα ου ποιηθέντα, όμοούσιον τω Πατρί, δι' ου τά πάντα έγένετο» και συνάμα ν' άμφιβάλλεις γι' αυτά και νά ψάχνεις νά βρεϊς τήν άλήθεια στους γραώδεις μύθους τής Ειδωλολατρείας, όπως κάνει ή Μασονία;

4) Σέ ποιό κανόνα του Πολιτισμοϋ, τής Δημοκρατίας, τής Έπιστή-μης μπορεϊ νά στηριχτεϊ και νά σταθεϊ «ή σκόπιμος άοριστία» που τηρεϊ ο Συμβολικός Τεκτονισμός σχετικώς μέ τήν έννοιαν και τήν φύσιν του «Μεγάλου Αρχιτέκτονος του Σύμπαντος», ενός θέματος θεμελιακοϋ για τήν επίγεια και αιώνια πορεία του ανθρώπου; Γιατί «σκόπιμη άοριστία» σ' ένα θέμα που χρειάζεται όσο γίνεται περισσότερο φώς και σαφήνεια;

Πώς όμως οι Χριστιανοί νά ποϋμε ότι δέν τήν ξερούμε, όταν: «ο Λόγος σάρξ έγένετο και έσκήνωσεν έν ήμιν και έθεασάμεθα τήν δόξαν αυτού, δόξαν ως μονογενοϋς παρά πατρός, πλήρης χάριτος και άλη-θείας» (ΐω). 1,14);

5) Πρέπει νά προσέξομε τα όσα περιέχει «ή πλήρης παράδοσις του Γ' Βαθμοϋ» (Διδασκάλου) τής Μασονίας, τά όποια είναι όντως «πολλά και περίεργα» όπως ο συγγραφέας όμολογεϊ, αλλά έμεϊς θά λέγαμε πολλά και φρικτά! Πλήρης άνατροπή και διαστροφή τής Αγίας Γραφής! Καθαρά σατανιστική διδασκαλία! Και αυτά σε μία Χριστιανική Χώρα ένώπιον ύποτίθεται χριστιανών, που έγιναν μασόνοι για νά βροϋν τήν άλήθεια στό δρόμο του Έωσφόρου, και άπαλλα-γοϋν από τήν τυραννία

«τοῦ φθονεροῦ Ἀδωνάϊ»!

β) Γιά περισσότερη κατανόηση τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ κειμένου, κατά την Μασονία μερικῶν λέξεων: α) Ἄγγελος τοῦ φωτός Ἐβλίκ: Ἀραβικόν ὄνομα τοῦ πρίγκηπος τῶν ἀποστατῶν ἀγγέλων, τοῦ κατακρημνισθέντος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, διότι ἠρνήθη νά ὑπακούσῃ εἰς τόν Ὑψιστον καί νά προσκυνήσῃ τόν Ἀδάμ, ἰσχυριζόμενος ὅτι αὐτός μέν εἶναι κατασκευασμένος ἐξ αἰθερίου πυρός, ἐνῶ ὁ Ἀδάμ ἐδημιουργήθη ἐξ ἰλύος. Ὁ Ἐβλίκ ἐξομοιοῦται πρός τόν Ἐωσφόρον καί τόν Ἀζαλήλ τῶν Ἑβραίων.

Κατά τήν ἀποκρυφιστικήν παράδοσιν ὅταν ἀκόμα οἱ πρωτόπλαστοι Ἀδάμ καί Εὐά εὐρίσκοντο εἰς τόν κήπον τῆς Ἐδέμ, ὁ Ἐβλίκ, ὁ ἄγγελος τοῦ φωτός, δέν ἠδυνήθη νά ἴδῃ τό κάλλος τῆς πρώτης γυναικός, χωρίς νά συλλάβῃ πρός αὐτήν αἴσθημα ἔρωτος. Οὔτε καί ἡ Εὐά ἠδυνήθη ν' ἀντιστεῖ εἰς τόν ἔρωτα ἐνός ἀγγέλου. Ὁ Κάϊν ὑπῆρξε καρπός τοῦ ἔρωτος τούτου, οἱ δ' ἀπόγονοι εἶναι τέκνα τοῦ φωτός, ἐνῶ οἱ ἐκ τοῦ Ἀδάμ ἀπόγονοι εἶναι τέκνα τῆς ἰλύος»! (Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Ἐλευθέρας Τεκτονικῆς ὑπό Ν.Χ.Λάσκαρη Ἔκδοσις Στ.·. ΟΜΗΡΟΣ Ἀθηνῶν, ΑΘΗΝΑΙ 1951 σελ. 329).

β) Χάλκινη Θάλασσα: Μέγας στρογγυλός λουτήρας στόν Ναό τοῦ Σολομῶντος ἔργο τοῦ Χιράμ. Ὑψος πέντε πήχεις, περίμετρο τριάντα καί στήριγμα δώδεκα χάλκινα βόδια, τρία σέ κάθε ἓνα ἀπό τά τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος.

γ) Ἀδωνάϊ: Ἑβραϊκή ὀνομασία τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία οἱ Ἰουδαῖοι χρησιμοποιοῦσαν ἀπό σεβασμό, γιά νά μή χρησιμοποιοῦν τή λέξη «Ἰεχωβά».

δ) Τουμπαλκάϊν. Τεχνίτης ἐπεξεργασίας τῶν μετάλλων, ὅπως ὁ Ἥφαιστος στήν Ἀρχαία Εἰδωλολατρεία. Ἐδῶ θεωρεῖται συνεργάτης τοῦ Ἐβλίκ (Ἐωσφόρου).

ε) Χιράμ. Τό πλέον συνδεδεμένο μέ τήν Μασονία πρόσωπο. Ἦτο ὁ γενικός ὑπεύθυνος γιά τήν οἰκοδόμηση τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος. Στό τέλος ἔγινε θρῦλος, ἀντιπρόσωπος «λαϊκοῦ Σύριου θεοῦ ἐναντίον τοῦ ὁποῦο ἠγωνίζοντο διαρκῶς οἱ ὀπαδοί τοῦ Ἰεχωβά...» (Ἐγκυκλο-παίδεια, ὡς ἄνω, σελ. 779)! Τό Τυπικό τοῦ 3ου βαθμοῦ ἀποκαλεῖ τούς μασόνους τέκνα τοῦ Χιράμ. Καί ἔχει μεγάλη σημασία ἡ «προφητεία» τοῦ σκοτεινοῦ Τουμπαλκάϊν ὅτι «οἱ ἀπόγονοι τοῦ Χιράμ» δηλαδή οἱ Μασόνοι, θα ἐπικρατήσουν καί θα καθιερώσουν σ' ὅλη τή γῆ τήν λατρεία τοῦ Ἐωσφόρου, «καταρρίπτοντες τήν τυραννία τοῦ Ἀδωνάϊ»!

Ὁ Θεός λοιπόν τοῦ Εὐαγγελίου, πού ὅπως γράφει ὁ Ἰωάννης «ἀγάπη ἐστίν καί ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καί ὁ Θεός ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰω. 4,16), ὁ μασόνος, μυσούμενος στόν Τρίτο Βαθμό (Διδάσκαλος) μαθαίνει ὅτι ὁ Θεός αὐτός εἶναι φθονερός, τύραννος, ζηλότυπος, σαδιστής καί κακούργος (κατακλυσμός)! Πλή-ρης διαστροφή τῆς Ἁγίας Γραφῆς, καθαρά σατανογέννητη, γιά νά ἐπιρρίψῃ στό Θεό

τῆς ἀγάπης, ὅλα τὰ δεινά πού ἐπεσώρευσε στήν ἀνθρωπότητα ἢ κακία τοῦ Διαβόλου καί ἡ ἐπιπολαιότητα τοῦ ἀνθρώπου.

7) Εἶναι χαρακτηριστικό δείγμα φανατισμοῦ καί σατανισμοῦ, ἡ εὐκολία μέ τήν ὁποῖα ὁ Μασόνος συγγραφέας τοῦ ὡς ἄνω κειμένου, ἀποκαλεῖ «θρησκόληπτο», τόν Χριστιανό, πού θα διάβα-ζε τά παραπάνω καί θ' ἀγανακτοῦσε!

Καταλάβετε; Νᾶσαι Χριστιανός, νά διαβάζεις ὅτι ἡ Εὐα ἐμοίχευσε, ὅτι ὁ Κάϊν ἦτο «ἀπείρως ὑπέρτερος τοῦ Ἄβελ», ὅτι ὁ Ἐωσφόρος καί ἡ ἀμαρτία τῆς μοιχείας ἔδωσαν καλύτερο τύπο ἀνθρώπου, ἀπό αὐτόν πού ἔπλασε ὁ Θεός, ὅτι ὁ Θεός ζήλεψε γιά τό κατόρθωμα τοῦ Ἐωσφόρου καί νά μήν ἐξανίστασε!

Ὅ,τι ὁ ἀπόγονος τοῦ σατανογέννητου Κάϊν, Χιράμ, ἦτο «ἀμνησίκακος» ἀφοῦ δέχτηκε νά βοηθήσει στήν οἰκοδόμηση τοῦ Ναοῦ στόν «ἀμείλικτο Θεό Ἄδωνάϊ τοῦ ὁποίου τό μίσος καταδιώκει ἀπό αἰώνων τό γένος τοῦ Κάϊν»!

Ὅ,τι ἡ πλευρά τοῦ Σατανᾶ εἶναι ἠθικά ἀνώτερη ἀπό τήν πλευρά τοῦ Θεοῦ! Νά βλέπεις τήν ἄνω ποταμῶν μασονική ὑποστήριξη καί συμπαράσταση στούς δαίμονες, τούς ὁποίους παρουσιάζουν θύματα τοῦ θεοῦ σέ βάρος τοῦ ὁποίου καταλογίζουν τά πάντα: ὁ Θεός εἶναι κακός, φθονερός, ἄδικος! Ὁ Σατανᾶς καί οἱ δαίμονες εἶναι ἀνώτεροι, ἀμνησίκακοι, δημοκράτες, ἐλευθερωτές, πού τούς καταδιώκει ἡ κακία τοῦ Θεοῦ!

Νά βλέπεις ὅλη αὐτήν τήν δαιμονική ὄντως διαστροφή τῆς ἀλήθειας καί νά μή μιλάς! Νά βλέπεις τά Σόδομα καί τά Γόμορα καί σύ νά εἶσαι ἡρεμος, σά νά μήν συμβαίνει τίποτα!

Καί ἔρχεται στό νοῦ ἡ καθημερινή πραγματικότητα: Κάθε ζηλω-τῆς χριστιανός ν' ἀποκαλεῖται φανατικός, ἀγράμματος καί γραφικός καί οἱ στυγνοί ἐγκληματίες καί μεγάλοι ἀπατεῶνες, σχεδόν ν' ἀντιμετωπίζονται σάν ἥρωες!

Κι' ἡ φωνή τοῦ προφήτη: «Ἐπαχύνθη γάρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καί τοῖς ὡσί βαρέως ἤκουσαν καί τούς ὀφθαλμούς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καί τοῖς ὡσίν ἀκούσωσι καί τή καρδία συνῶσι καί ἐπιστρέψωσι καί ἰάσομαι αὐτούς», ἤχεῖ εἰς ὦτα μή ἀκουόντων! Καί τό κακό ἀντί νά σταματᾶ, μεγαλώνει! Ποίος φταίει γι' αὐτό; Δέν φταίει ὁ ἀνθρωπος; Ὅχι, ἀπαντᾶ ὁ διάβολος! Φταίει ὁ Θεός! Κι' ἡ Μασονία τόν πιστεύει καί πολλοί ἄλλοι, πού ὅλοι τούς μιλάνε τήν ἴδια γλώσσα!

8) Σκοπός τοῦ ἀντίχριστου ὡς ἄνω μασονικοῦ κειμένου εἶναι νά κλονισθεῖ ἡ πίστη τῶν Χριστιανῶν στόν θεό τῆς Ἁγίας Τριάδος καί νά τούς κάμει «ν' ἀναθεωρήσουν ὅσας ιδέας εἶχον σχηματίσει ἀπό παι-δικῆς ἡλικίας σχετικῶς μέ τήν ὑπερτάτην

δύναμιν ἣτις διευθύνει τόν κόσμον»! Νά πάψουν δηλαδή νά πιστεύουν στόν Θεό τοῦ Εὐαγγελίου καί νά πιστέψουν στόν Θεό τῆς Μασονίας Ἐωσφόρο, Διάβολο καί Σατανᾶ! Καί ὕστερα ἀποροῦμε γιατί ἀπλώθηκε στόν κόσμο καί στήν Χώρα μας ἡ Σατανολατρεία καί ὅλη ἡ θρησκευτική ὑποκουλτούρα τῆς Εἰδωλολατρείας, τῆς Θεοσοφίας, τῆς Μαγείας, τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, τοῦ Πνευματισμοῦ, τῆς Ἀστρολογίας, τῆς Νέας Ἐποχῆς κ.ἄ.!

Εἶναι ἀποκαλυπτικό τοῦ σκοτεινοῦ πνευματικοῦ χαρακτήρος τῆς Μασονίας τό βιβλίο τοῦ ἀμερικανοῦ συγγραφέα ED. DECKER: «THE QUESTION OF FREEMASONRY» πού ἀναλύει τά Τυπικά τῆς Μασονίας ὅπως ρεκτίθενται στό ἀνωτέρω ἀναφερόμενο βιβλίο τοῦ A. PIKE "Morals and Dogma" στό ὁποῖο περιληπτικά περιέχονται τά ἀκόλουθα:

Ἡ Μασονία εἶναι ὁ χῶρος φύλαξης καί διατήρησης ἀπ' τήν ἐποχή τοῦ Ἐνώχ, ὅλων τῶν μεγάλων φιλοσοφικῶν καί θρησκευτικῶν ἀληθειῶν, ἀγνωστων στό εὐρύ κοινό, πού παραδίδονται ἀπό γενιά σέ γενιά, κρυμμένα σέ σύμβολα, ἐμβλήματα καί ἀλληγορίες!

Κάθε μασονικός ναός, εἶναι ναός θρησκείας καί τά διδάγματά τοῦ εἶναι θρησκευτικές ὁδηγίες.

Ἡ Μασονία εἶναι ἡ παγκόσμια, αἰώνια καί ἀμετάβλητη θρησκεία ἔτσι ὅπως ὁ θεός τήν τοποθέτησε στήν καρδιά τῆς ἀνθρωπότη-τας!

Ὁ πρῶτος μασόνος νομοθέτης τοῦ ὁποῖου ἡ μύηση τιμᾶται σέ μας ἦταν ὁ Βούδας, πού 1000 χρόνια πρὶν τόν Χριστό, ἀναπροσάρμοσε τή θρησκεία τοῦ Μανους.

Ἡ Μασονία τρέφει σεβασμό σ' ὅλους τούς μεγάλους μεταρρυθμιστές, ὅπως ὁ Μωϋσῆς, ὁ Κομφούκιος, ὁ Ζωροάστρης, ὁ Ἰησοῦς ἀπό τή Ναζαρέτ, ὁ ἄραβας εἰκονομάχος (Μωάμεθ) καί ἀφήνει στόν κάθε «ἀδελφό» νά πιστεύει σ' ὅποια ἀπό αὐτές τίς θεϊκές προσωπικότητες θέλει!

Ἡ Μασονία, ὅλα τά χριστιανικά δόγματα, τούς Ἑβραίους, τούς Μουσουλμάνους, τούς Βραχμάνους, τούς πιστούς τοῦ Κομφούκιου καί τοῦ Ζωροάστρη, τούς συνενώνει ὅλους στήν προσευχή κάτω ἀπό τό ὄνομα Βααλεῖμ!

(ἡ λέξη Βααλεῖμ εἶναι πληθυντικός τοῦ Βάαλ, πού σημαίνει ψευδῆς θεός, εἶδωλο. Βααλεῖμ = ψευδεῖς θεοί, εἶδωλα! Ὁ μασόνος τοῦ 33ου Α. Πάικ, σ' αὐτήν τήν κατηγορία κατατάσσει καί τόν θεό τῶν Χριστιανῶν! Ἡ προσθήκη τῆς παρένθεσης εἶναι δική μας).

Οἱ Διδάσκαλοι ἀκόμα καί τῆς Χριστιανοσύνης εἶναι οἱ περισσό-τερο ἀνίδεοι τοῦ ἀληθινοῦ νοήματος αὐτῶν πού διδάσκουν. Δέν ὑπάρχει ἄλλο βιβλίο πού νά ξέρουμε τόσα λίγα ὅσο ἡ Βίβλος.

Ὅλες οἱ ἀληθινές δογματικές θρησκείες προέρχονται ἀπό τήν Καββάλα καί ἐπιστρέφουν σ' αὐτήν. Ὅλες οἱ μασονικές ὀργανώσεις χρεωστοῦν σ' αὐτήν τά

μυστικά τους και τα σύμβολά τους. Η Καββάλα αποδείχνει την συμφωνία της Παγκόσμιας Αιτιότητας και του Θεού Λόγου. Η Βίβλος με τις κατηγορίες που περιέχει, εκφράζει, μ' ένα έλλιπή και κεκαλυμμένο τρόπο, την θρησκευτική πίστη των Εβραίων, τα δόγματα του Μωϋσή και των Προφητών, όμοια κατά βάθος μ' εκείνα των αρχαίων Αιγυπτίων, επίσης έχουν τα έξωτερικά νοήματα και τα πέπλα τους. Τα έβραϊκά βιβλία έχουν γραφεί μόνο για να έπαναφέ-ρουν στη μνήμη τις παραδόσεις και ήταν γραμμένα με σύμβολα άκατανόητα για τον άμύητο... Έτσι γεννήθηκε μια δεύτερη Βίβλος, άγνωστη ή μάλλον άκατανόητη απ' τους Χριστιανούς, μια συλλογή λένε από τερατώδεις άσυναρτησίες. Ο όποιοσδήποτε γεμίζει με θαυμασμό είσχωρώντας στα άδυτα της Καββάλα, καθώς βλέπει ένα δόγμα τόσο λογικό, τόσο άπλό και την ίδια στιγμή τόσο άπόλυτο. (Σχόλιο του E. DECKER σ' αυτά: Η Καββάλα είναι ένα βιβλίο αρχαίου έβραϊκού μυστικισμού και Μαγείας!)

Κάθε τι καλό στη Φύση έρχεται από τον Όσιρι: Τάξη, άρμονία, εύνοϊκές θερμοκρασίες, ούράνιοι περίοδοι.

Η Μασονία, όπως όλες οι θρησκείες, όλα τα Μυστήρια, Άλχημεία και Έρμητισμός, άποκρύπτει τα μυστικά της από όλους, εκτός από τους δικούς της.

Ο Σεβάσμιος, είναι ή Κεφαλή, κι' ο Άρχηγός της Στοάς. Η πηγή του φωτός, της Γνώσης και Καθοδηγητής της Μασονίας. Τό πρωταρχικό καθήκον του Μασόνου είναι να υπακούει άσυζητητί στον Άρχηγό.

Για να έμποδίσουν, οι δαίμονες, τό φώς να ξεχυθεί μονομιᾶς, άπαγόρευσαν στον Άδάμ να φάει τό φρούτο της γνώσης του Καλού και του Κακού, απ' τό όποιο θα γνώριζε την Έξουσία του Φωτός και την Έξουσία του Σκότους! Αυτός υπάκουσε. Τότε ένας Άγγελος του Φωτός τον ώθησε σε παράβαση και του έδωσε τα μέσα της νίκης! Όμως οι Δαίμονες δημιούργησαν την Εὔα, ή όποια τον παρέσυρε σε μια πράξη αισθησιασμού, που τον άποδυνάμωσε και τον ξανάδεσε στα δεσμά της ὕλης! Αυτό έπαναλαμβάνεται σε κάθε ζώντα άνθρωπο. Ο Άγγελος αυτός του Φωτός πήρε ανθρώπινο σῶμα και όνομάσθηκε Μεσσίας Χριστός, για να μπορέσει να προσαρμοστεί στη γλώσσα των Έβραίων. Τό φώς πέτυχε στό έργο του, άποσπώντας τους Έβραίους από τή λατρεία της Σατανικής Αρχής και τους Παγανιστές από την λατρεία των Δαιμόνων. Άλλά ο Άρχηγός των Σκοτεινών Δυνάμεων τον άφησε να σταυρωθεί από τους Έβραίους, αν και πάλι υπέφερε μόνο έπιφανειακά...

(Σχόλιο του E. DECKER: Αυτά όλα είναι άκρως αντίθετα με τή Βίβλο: Τοποθετεί την δύναμη της σωτηρίας και τή θέση του Ίησοῦ Χριστοῦ στα πόδια του Έωσφόρου και όνομάζει τον Άγιο Θεό Δαίμονα! Άρνεϊται όλη την σημασία της θυσίας του Ίησοῦ Χριστοῦ στο σταυρό και αντίθετα, τοποθετεί εκεί τον Έωσφόρο!).

«Όταν ο Μασόνος καταλάβει ότι τό μυστικό της έπιτυχίας είναι ή σωστή χρησιμοποίηση της ζωτικής ένέργειας, τότε έχει κατα-νοήσει τό μυστικό της

τέχνης του: Οί μεγάλες δυνάμεις του Έωσφόρου είναι στά χέρια του και προτού προχωρήσει μπροστά πρέπει ν' αποδείξει ότι ξέρει νά χρησιμοποιεί καλά αυτή τήν ενέργεια» (Locked Keys of Freemasonry, Manly P. Hall, Page 48)!

«Ναί, ό Έωσφόρος είναι θεός! Αυτό πού πρέπει νά πούμε στό πλήθος είναι: Λατρεύουμε ένα θεό, αλλά είναι θεός πού λατρεύεται χωρίς προκατάληψη. «Σέ σένα, Υπέρτατε Μεγάλε Γενική Έπιθεωρητή, (σ.σ. έτσι λέγεται ό 33ος Βαθμός τής Μασονίας), λέμε αυτό πού πρέπει νά επαναλάβεις στην Άδελφότητα του 32ου, 31ου και 30ου Βαθμού: Η Μασονική θρησκεία πρέπει νά κρατήσει και νά διατηρή-σει, μέσω ύμωv τών ύψηλοβάθμων, τήν καθαρότητα του Έωσφορικού Δόγματος: «Εάν ό Έωσφόρος δέν ήταν θεός, θα μπορούσε ό Άδωνάϊ (ό Θεός τών Χριστιανών) του όποιου οί πράξεις αποδείχνουν τήν σκληρότητα, περιφρόνηση και μίσος για τόν άνθρωπο, βαρβαρότητα και απέχθεια για τήν έπιστήμη, νά στρέφεται έναντίον του και νά τόν διαβάλει τόσο αυτός όσο κι' οι ιερείς του; Ναί, ό Έωσφόρος είναι θεός και δυστυχώς ό Άδωνάϊ είναι επίσης θεός. Ο αίώνιος νόμος λέει ότι δέν ύπάρχει φώς χωρίς σκιά, όμορφιά χωρίς άσκήμια, μαύρο χωρίς άσπρο, γιατί τό άπόλυτο μπορεί νά ύπάρξει μονάχα σαν Θεός μέ δύο όψεις: Τό σκότος είναι αναγκαίο για τό φώς για νά χρησιμεύει σαν αντίθεσή του. Έτσι όλα τά περί Σατανισμού είναι λάθος. Η άληθινή και φιλοσοφημένη θρησκεία είναι ή πίστη στον Έωσφόρο, τόν ισότιμο του Άδωνάϊ! Άλλά ό Έωσφόρος, θεός του φωτός και θεός του Καλού, παλεύει χάριν τής ανθρωπότητας, έναντίον του Άδωνάϊ, θεού του Κακού και του Σκότους! (Όδηγίες για τό 23 Ύπατο Παγκόσμιο Συμβούλιο, ALBERT PIKE, Ύπατου Άρμοστή, Υπέρτατου Έπισκόπου τής Διεθνούς Μασονίας, 14 Ιουλίου 1889)!

Η Μασονία ασχολείται μέ τήν επανέυρεση του όνόματος του Θεού τό οποίο ύποτίθεται, χάθηκε, κατά τήν διάρκεια του χριστιανισμού του Ναού του Σολομώντος, μέ τόν φόνο του Αρχιτέκτονα Χιράμ Άμπίφ, αναζήτηση πού συνεχίζεται μέχρι τό βαθμό τής «Βασιλικής Άψίδος». Έδώ τό χαμένο αυτό όνομα ξαναβρίσκεται και είναι τό όνομα: «JAOBULON». Όπου JAO είναι ή άπόδοση του Έβραϊκού θεού «ΙΕΧΩΒΑ», «BOYΔ» είναι ή άπόδοση του Βαβυλωνικού θεού «BAAL» και «ON» είναι ή άπόδοση του Αιγυπτιακού θεού «ΟΣΙΡΙΣ»! Τό Τυπικό τής τελετής έχει τυπωμένα τά γράμματα J.B.O. πού σημαί-νει: Έμείς οί τρεις συμφωνούμε νά φυλάξουμε τήν ιερή λέξη. Έτσι κανένας μασόνος τής Βασιλικής Άψίδος δέν μπορεί νά προφέρει όλο τό ιερό όνομα μόνος του: Τό προφέρουν κι' οί τρεις μαζί προφέροντας καθένας διαδοχικά μιά από τίς τρεις συλλαβές.

Στό κλείσιμο τής Τελετής μύησης στό Βαθμό τής Βασιλικής Άψίδος ό ύποψήφιος έρωτάται: Άδελφέ Έπόπτα τί είσαι; Κι' αυτός απαντά: «Είμαι ό ών»! Μπορείτε νά τό φαντασθείτε αυτό; Όταν ό Μωϋσής ζήτησε από τόν θεό τό όνομά Του, ό Θεός είπε: «Είμαι ό ών»! Πείτε μου, πώς ένας Χριστιανός πού είναι μασόνος τής Βασιλικής Άψίδος μπορεί νά όνομασθεί μέ τό όνομα του Θεού του Ισραήλ; Ο Θεός τής χριστιανικής πίστεως είπε: « Μήν πλανήστε Ιουδαίοι. Εύθύς έξ άρχής δέν

ἀκούσατε προφητείες πού σᾶς εἶπα καί πού ὅλες ἐξεπληρώθησαν; Μάρτυρές μου λοιπόν εἶστε σεῖς ὅτι (βάσει τῶν προφητειῶν αὐτῶν) δέν ὑπάρχει ἄλλος Θεός πλὴν ἐμοῦ»; (Ἡσ. 44, 8-9).

Ἀλλά δέν βεβηλώνουν μονάχα τὴν Ἁγία Τριάδα, οἱ μασόνοι, βεβηλώνουν καί τὴν αἰώνια Ἱερωσύνη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ): Στόν 19ο Βαθμό: «Μέγας Ποντίφηξ», ὁ Σεβάσμιος ἀφοῦ ἀλοίφει τόν ὑποψήφιο μέ λάδι τοῦ λέει: «Γίνε λοιπόν γιά πάντα ἕνας ἐπίσκοπος κατά τὴν τάξιν Μελχισεδέκ!» Κι' ἀφοῦ τοῦ ἀνακοινωθεῖ τό σύνθημα (Ἐμμα-νουήλ) καί ἡ Ἱερή λέξη (Ἀλληλουῖα), τόν ντύνουν μέ μιὰ ρόμπα ἀπό ἄσπρο λινό καί τοῦ φοροῦν ἕνα στέμμα κόκκινο μέ 12 ἄστρα πού ἀντιπροσωπεύουν τις 12 πύλες τῆς Νέας Πόλης, τά 12 σημάδια τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου, τά 12 φρούτα τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς, τις 12 φυλές τοῦ Ἰσραήλ καί τούς 12 Ἀποστόλους (Scottish Rite Masonry lieustrated, The Complete Ritual, Vol. 2, Pages 26-27, E. Cook Publications, 1974).

Εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι ἡ τελετὴ αὐτὴ εἶναι ἡ Μασονικὴ Ἐωσφορικὴ Ἱερωσύνη, ἀπομίμηση τῆς Ἱερωσύνης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ εἶναι γνωστό ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή ὅτι ἡ Ἱερωσύνη ἔχει δοθεῖ ἀποκλειστικά καί μόνο στόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ ὡς ἄνω λοιπόν τελετὴ παίρνει τὴν Ἱερωσύνη αὐτὴ ἀπὸ τόν Ἰ. Χριστό καί τὴν δίδει σ' ἕναν ἄνθρωπο ἀμαρτωλό πού φορᾷ ἕνα στέμμα πού μεταξύ τῶν ἄλλων ἀντιπροσωπεύει τά δώδεκα σημεῖα τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου, τὴν στιγμή πού ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καταδικάζει τὴν προσφυγὴ τοῦ πιστοῦ στά Ζώδια, γιά νά γνωρίσει τό μέλλον (Οἰωνοσκοπία, Ἀστρολογία) (Δευτ. 18, 10 - 12)! Ἡ δύναμη τῆς Ἱερωσύνης τοῦ Χριστοῦ, δίδεται στό Σατανᾶ, τόν θεό τῆς Μασονίας!

Στόν 17ο Βαθμό: «Ἰππότης τῆς Ἀνατολῆς καί Δύσεως», ἀφοῦ ἔχει ὀλοκληρωθεῖ ἡ μύηση καί ἀφοῦ ἔχει δοθεῖ στόν μνηθέντα ἡ εἰσητήριος λέξις ΜΥΟΛΥΟΒΑΖ (διαβάζεται ἀπὸ τό τέλος) = ΖΑ-ΒΟΥΛΟΥΜ καί ἡ Ἱερή λέξη ΝΩΔΔΑΒΑ (διαβάζεται ἀπὸ τό τέλος) = ΑΒΑΔΔΩΝ, ὁ ὑποψήφιος ὀδηγεῖται σέ ἀνυψωμένο θεωρεῖο στά δεξιά τοῦ Ὑπάτου Ἐπιθεωρητοῦ. Ἡ σκηνὴ ἀναπαριστᾷ τό τέλος τοῦ κόσμου, ὅταν ὅλοι οἱ καλοὶ μασόνοι παίρνουν τόν μισθό τούς ὀδηγού-μενοι σ' ἕνα θρόνο στά δεξιά τοῦ Παντεπόπτη, ἔχοντας ἐξαγνιστεῖ ἀφοῦ ἔχουν πλύνει τά ροῦχα τούς, στό αἶμα τους.

Στὴν συνομιλία πού ἀκολουθεῖ μεταξύ τοῦ Παντεπόπτη καί τοῦ Πρεσβύτερου Φύλακα, τό βιβλίό μέ τις 7 σφραγίδες πού κανένας δέν μπορεῖ ν' ἀνοίξει (Ἄποκ. 5,4-5), ἔχει διαστρεβλωθεῖ καί παριστάνει «Μιὰ Στοά τὴν ὁποῖα ὁ Παντεπόπτης μόνο ἔχει τό δικαίωμα νά συγκαλεῖ καί νά ἀνοίγει». Ἡ τέταρτη σφραγίδα, ἀναπαρίσταται ἀπὸ ἕνα κρανίο καί πληροφοροῦμαστε ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ εἰκόνα ἐνός ἀδελφοῦ πού ἀποκλείσθηκε ἀπὸ τὴ Στοᾶ!

Ἡ 5η Σφραγίδα ἀναπαρίσταται ἀπὸ ἕνα πανί βουτηγμένο στό αἶμα. Ὁ Παντεπόπτης

τό ἐρμηνεύει αὐτό ὡς σύμβολο τοῦ χρέους νά χύσουμε τό αἷμα μας γιά τό καλό τῆς Μασονίας (Scottish Rite., ἔνθ. ἄνωτ. 18)! Τί φρικτή διαστροφή τοῦ Ἱεροῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ! Πρῶτα, μονάχα ὁ Ἰ.Χριστός μπορεῖ ν' ἀνοίξει τό βιβλίο μέ τίς 7 σφραγίδες. Ἐδῶ βλέπουμε τήν ἐξουσία αὐτή νά τήν παίρνει ὁ Μασόνος! Αὐτό πράγματι εἶναι τό πνεῦμα τοῦ Ἀντίχριστου! Ἀλλά καί ἕνα ἄλλο στοιχεῖο τῆς σατανολατρείας τῆς Μασονίας ἀποκαλύπτεται στό πρόσωπο τοῦ ἀγγέλου τῆς Ἀβύσσου Ἀβαδδών: «Ἔχουσι βασιλέα ἐπ' αὐτῶν τόν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου. Ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστί Ἀβαδδών, ἐν δέ τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπόλλύων». (Ἀποκ. 9, 11)!

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω οἱ Τέκτονες ἀποδεικνύονται Σατανολάτραι καί Ἐωσφορισταί καί ἐάν μείνουν ἀμεταμέλλητοι ὑπόκεινται στά ἀναθέματα καί τάς ἀράς τῆς Ἁγιωτάτης Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀφωρισμένοι ἀπό τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ὑπόδικοι καί ἔνοχοι τοῦ πυρός τῆς γεένης.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ